

1926-01-29

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er kun dateret "Fredag Eft".

Poststempellet viser 29. jan. 1926

Generel kommentar:

Rossia var Astrid Warberg-

Goldschmidts arbejdsplads.

Laura Warberg døde 10. april 1926.

De "alle 4", der var til stede, var

Johanne C. Larsen, Alhed Larsen,

Ellen Sawyer og Louise Brønsted.

Afsendersted:

Kerteminde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens
bagside

Modtagersted:

Rolfsvej 17 4 København

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

Louise Brønsted

Julius Hviid

Alhed Larsen

Ellen Sawyer

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB3891

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne C. Larsen skriver, mens hun sidder vagt ved moderens sygeleje.

Johanne og søstre svinger mellem bekymring og lettelse i takt med at moderens feber stiger og falder. Dog mener Johanne, at feberen skyldes nervøsitet. Laura Warberg brokker sig over, at hun ikke bliver underholdt, men Dr. Hviid har forbudt døtrene noget sådant, for hun skal have ro.

Nu har Laura Warberg sovet længe. Lægen har givet hende et beroligende middel, som Johanne havde foreslået.

Astrid Warberg-Goldschmidt må ikke fortælle moderen om den høje temperatur. De andre søstre har holdt dette hemmeligt.

TRANSSKRIFTION

[Med sort blæk på kuvertens forside:]

Fru Astrid Warberg

Rolfsvej N_o_ 17 4

Kjøbenhavn F.

[Med kuglepen på kuvertens forside:]

11-4-2000

(Bibbe)

[Med sort blæk på kuvertens bagside:]

Afs. Warberg Larsen

Kerteminde

[Fortrykt på kuvertens bagside:]

Reinsurance Company "Rossia"

Bornholmsgade 8. Copenhagen K

[I brevet:]

Fredag Eft

Kæreste lille Dis!

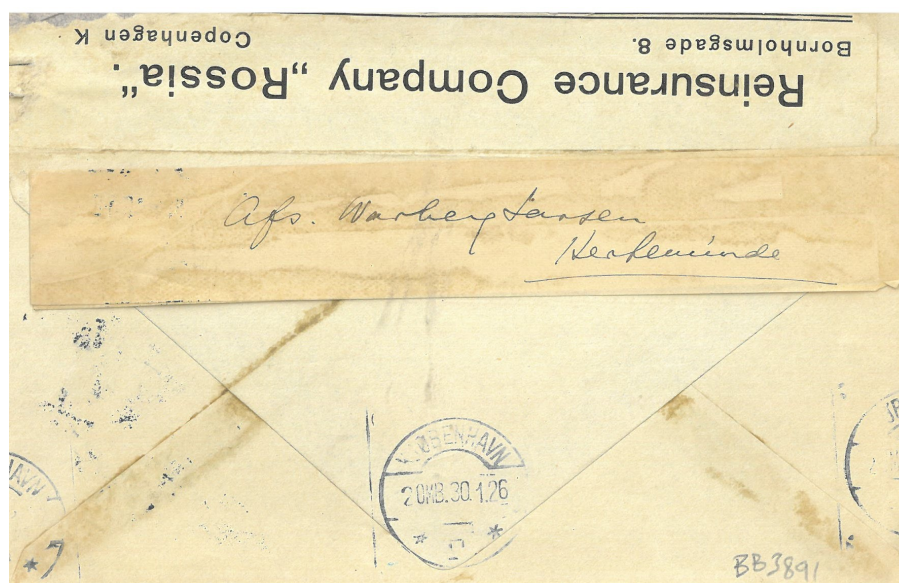
Mens jeg en Timestid har "Vagt" hernede i Mors Stue skal du have et Par Ord igen. Siden jeg i Gaar Eftermiddag afsendte det Brev, har vi svinget fra stor Bekymring til stor Lettelse; Mor havde neml. i Aftes 39 4 igen og vi var jo rædselslagne, men om Aftenen da vi alle 4 sad her i Mors Stue, fandt vi dog ud af, at Temperatursvingningen nærmest skyldtes Nervøsitet, Oprevetthed og daarlig Befindende - vistnok på Gr. a. en Dosis Kamferdraaber om Morgen - mere alt det altsaa end selve Sygdommen; og ganske rigtig, i Morges var den gaaet ned til 37 9 hvilket jo er det laveste vi endnu har gradet. I Gaar havde Mor næsten slet ikke sovet og det havde ogsaa gjort hende saa utaalmodig og navnlig var Mor misfornøjet med at ingen "underholdt" hende; ja næsten bitter paa Lugge

og Alhed; alt det udgød Mor til mig og forgæves gjorde jeg Forsøg paa at faa Mor til at forstaa, at vi maa ikke underholde hende, Dr Hviid betoner meget alvorligt at Mor skal have Ro og Ro og atter Ro. Det var lidt svært og vi var lidt dybt nede, men i Dag er det helt anderledes, Mor sover i dette Øjeblik godt og har sovet temlig længe og al den nervøse Uro er taget meget af.

Jeg havde i Gaar den Glæde, at da Alhed og dr. Hviid talte i Telefonen om et beroligende Middel og dr. vred sig lidt for at finde paa et, saa blev jeg saa haardnakket ved at nævne Nervini at jeg fik Alhed til at foreslaa Dr Hv. det, og han greb det straks og sagde ja, det var var ["var" overstreget] vist ikke saa galt, og saa fik Mor Nervini, og det har haft en aldeles udmærket Virkning paa hende. Var det ikke godt og stolt for mig? Du er vel klar over at du hvis du en Gang skriver til Mor ikke nævner den høje Temperatur, for vi har ikke sagt det rigtige til Mor og det maa Mor heller ikke faa at vide for en anden Gangs Skyld.

Jeg fandt denne R[ulæseligt] i min Skuffe, den [teksten fortsætter øverst s. 1; på hovedet] kan jo nu benyttes. Saa ikke mere denne Gang. Tusind Hilsner fra din
Junge

1782 Fredag
med denne Gang, Men
me kender, der ikke
kæreste lille. Lis! is
Men i en Timestid kan
"Gast" kender i Mors Stue
skal du have et Par Øl
igen. Liden i Gaar efter
Middag afsendte det
Brev, der isvingt fra
stor Bekymring til stor
Lethelse. Mor havde nemlig
i Aftes 39te igen og vi var
i rodel. Slagne, men an
afteuer da vi alle 4 sad
her i Mors Stue, fandt vi
dog ud af, at Temperatur
vinsningen var med
skyldes Nervositet, Op-
revellet og daarlj Befindelse
- vistnok på Gr. a. en Løse

Kampferdraagen an
Morgenen - mine Aetde
altsaa end selue Syg-
dommen; g. ganske lig
i Manges var den gade
med Pl. 373 lirket jo
i det laveste i en
den grædet. I Gaar
haardt Mor næsten flet
ikke sonet g det haardt
ogsaa gjord hende saa
kdaalmodig g navnlig
var Mor vns fornyet
med at ingen under-
haelt hende; ja næsten
hisher paa Lægge g alle
als det udgik Mor til
mig g Jørgenes gjord
h. Foss paa at faa Mor
til at fortælle, at vi
maa ikke underhaelt
hende, Dr. Hvid betonen
meget alvorligt at Mor
skal have Re g Re g
atter Re. Det var lidt
svært g vi var lidt dygt
med, men i Sag er det
helt anderledes, Mor tone
i dette Øjeblik g det g ha
sonet temmelig længe g et
den nærvore Mrs er
toget meget af.
I haardt i Gaar den
Glad, at da alle g
Dr. Hvid talte i Telefon
an et herafjente Møde
g Dr. var af lidt for at
finde paa et, saa

blev j saa haard nakket ved at navne Nervin at j fik aend til at foreslaa Dr Hv. det, q ha greb det straks q sagde ja, det var saa vist ikke saa gaet, q saa fik Mor Nervin q det var baps en aldeles udmærket Virkning paa hende. Da det ikke gik q skald for mig? Du er vel klar over at du hvis du en Gang skriver til Mor ikke nævner den høje Temperatur, for vi kan ikke sige det rigtig til Mor q desmaa Mor vil ikke saa et vide for en anden Gang Skrevet, J fandt denne Revider i min Skuffe, den